

Efeze 2:11-22 - LES 6

INTRODUCTIE

In de brief aan de Efeziërs zien we dat Paulus twee keer het concept van vervreemding gebruikt.. In 4:18 spreekt Paulus over vervreemd zijn van het leven dat uit God is. En de andere vermelding van vervreemding vinden we in de tekst, die we in deze studie zullen behandelen. De oplossing die Paulus geeft voor beide vormen van vervreemding is *verzoening*. De vervreemding waar Paulus over spreekt in 2:11-22 is voornamelijk een vervreemding tussen mensen en mensen. In het bijzonder spreekt hij over twee groepen: de joden en de heidenen.

Als we deze tekst willen begrijpen moet we het plaatsen in het grotere verhaal van de Bijbel. In het begin is de Bijbel duidelijk over de eenheid van de mensheid. Na de zondeval zien we dat scheiding en vervreemding binnentreedt. Vervolgens kiest God Israel om door Israel de rest van de wereld te zegenen. Israel faalt in haar roeping om licht te zijn voor alle natiën en krijgt zelfs een afkeer van de heidenen. Er was een duidelijke barrière tussen deze twee groepen en dit was ook te zien in de tempel van Jeruzalem. Daar was een tussenmuur die scheiding maakte tussen de joden en heidenen. Deze tussenmuur stond symbool voor de vijandschap en de vervreemd tussen jood en heiden. De mensheid was vervreemd van God door hun zonde en de heidenen waren vervreemd van het volk van God. Het grote thema van dit gedeelte is dat Christus beide vijandschappen vernietigd heeft door de verzoening van het kruis.

I. Het beeld van een vervreemde mensheid, of wat wij waren

In vers 1-3 heeft Paulus een beeld gegeven van de gehele mensheid in zonde en dood. Hier in vers 11-12 spreekt hij in het bijzonder over de toestand van de heidenen voordat zij tot Christus kwamen. Hij spreekt over vijf tekortkomingen of diskwalificaties van de heidenen.

1) Zonder Christus

De heidenen waren zonder een Messias-verwachting.

2) Vervreemd van het burgerschap van Israel

De heidenen waren buitengesloten van het verbond en het koninkrijk.

3) Vreemdeling wat betreft de verbonden van de belofte

Ze waren zonder kennis van de verbonden en beloftes die God had gedaan aan Abraham en zijn nageslacht.

4) Zonder hoop

Het was Gods plan om hen in te sluiten maar zij wisten hier niet van af en hadden geen hoop om hen te ondersteunen.

5) Zonder God in de wereld

Ook al hadden zij een algemene openbaring van God, ze keerden zich toch af tot afgoderij.

Ze hadden geen kennis van God, zoals Israel had. Doordat ze de kennis die ze hadden, hebben verworpen, hebben ze geen gemeenschap met God.

Dit was de toestand van de heiden vóór Christus. Om Paulus' woorden uit vers 13 te gebruiken: we waren "ver af". Er was vijandschap in onze harten. We waren rebellen tegen God en wisten daardoor weinig van ware gemeenschap. Onenigheid en tweedracht is een constante eigenschap van elke gemeenschap zonder Christus. Dit zien we tot op de dag vandaag. De mens zonder Christus creëert nog steeds barrières gebaseerd op kleur, ras, stam en sociale status.

II. Een beeld van de vrede die Christus brengt, of wat Christus heeft gedaan heeft.

Zoals in vers 4 gebruikt Paulus in vers 13 ook een krachtige “maar”. Het grote verschil met het eerste gedeelte (v. 1-10) is dat Paulus in dit tweede gedeelte specifiek spreekt over de toestand van de heidenen. Het verschil dat Christus brengt is nabijheid (*door het bloed Christus dichtbij gekomen v. 13*).¹ Door Christus en de Geest hebben we toegang tot de Vader (v. 18).

Doordat we dichtbij God zijn gekomen door het bloed van Christus kunnen joden en heidenen één volk van God zijn. We komen tot eenheid met elkaar door onze nabijheid bij God. Onze eenheid is niet gebaseerd op filosofie (intellect) of politiek. Onze eenheid is geestelijk. We hebben immers dezelfde Geest ontvangen.

We zullen nu kijken hoe Christus dit heeft gedaan:

a) *De wet van de geboden, die uit bepalingen bestond teniet gedaan (v. 15a).*

Op het eerste gezicht lijkt dit een tegenspraak op wat Jezus zegt in Mat. 5:17. Maar we kunnen vaststellen dat ze allebei naar de wet verwijzen in een andere zin. In de Bergrede verwijst Jezus naar de morele wet. Hij onderwees over dat de gerechtigheid van zijn discipelen anders moet zijn dan die van de Farizeeërs. Paulus verwijst hier primair naar de ceremonie wetten van Israel. Dit zijn de wetten die hen onderscheidden van de rest van de wereld. Deze zijn de besnijdenis, offers, spijswetten en de wetten over reinheid en onreinheid.² Jezus heeft alle typologieën en schaduwen vervuld in Zijn vlees. Nu is de identiteitsmarkering: het geloof in Christus.

b) *Één nieuwe mens geschapen (v. 15b)*

Nu de wet die scheiding bracht tussen jood en heiden teniet is gedaan, worden beiden tot één nieuwe mens. F.F. Bruce zegt over dit nieuwe mens: “De nieuwe mens hier is net als de volwassen man uit Ef. 4:13. Het spreekt over de gehele christelijke gemeenschap (collectief). Waar Paulus hier over spreekt is een nieuwe mensheid verenigd door Christus Jezus.” Deze nieuwe mensheid is tot ontstaan gekomen en groeit alleen maar door een persoonlijke eenheid met Christus.³

c) *Hij heeft beiden in één lichaam met God verzoend door het kruis waaraan Hij de vijandschap heeft gedood. (v. 16)*

Deze vijandschap bestond uit onze rebellie tegen God, waardoor Gods toorn tegen ons was. Christus heeft deze vijandschap gedood. Christus werd gedood voor onze zonden, maar hij heeft ook gedood. Hetgeen hij gedood heeft is de vijandschap tussen God en mens, waardoor ook de vijandschap tussen mens en mens gedood werd. Een nieuwe verenigde mensheid. Verenigd in zichzelf en tot zijn Schepper.

Vrede wordt nu verkondigd door Christus door de lippen van Zijn volk (v. 17). Zijn eerste woorden na Zijn opstanding waren: Vrede zij met u. Deze woorden maken het evangelie goed nieuws. Vrede met God en vrede met de mens door Christus Jezus.⁴ Door deze verzoening hebben wij als één volk toegang tot de Vader.

¹ Deut. 4:7 en Ps. 148:14 spreken over nabijheid die het volk van Israel had met God door het verbond. In Jes. 57:19 belooft God vrede voor wie ver weg is en voor wie dichtbij is.

² In Kol. 2:11, 16-21 vinden we een parallelpassage.

³ Gal. 3:28 kan hier gebruikt worden om de eenheid te laten zien.

⁴ 2 Kor. 5:16-20.

III. Het beeld van Gods nieuwe volk of wat we nu zijn geworden.

Wat is het resultaat van Christus' volbrenging en vrede? Onze status is nu veranderd.

a) *Gods Koninkrijk (v. 19a)*

Paulus ontwikkelt de metafoor hier niet compleet maar schijnbaar verwijst hij hier naar onze burgerschap in het Koninkrijk van God. Gods koninkrijk is God zelf die regeert over zijn volk. In deze regering schenkt Hij al de voorrechten en verantwoordelijkheden aan Zijn volk. Burgerschap spreekt van stabiliteit en deelname aan dit Koninkrijk.

b) *Gods Familie (v. 19b)*

Nu wordt de metafoor intiemer. In Christus zijn joden en heidenen meer dan medeburgers onder Gods regering. Ze zijn samen kinderen van één familie. Hier zien we het concept van adoptie terug, waar Paulus ons al in 1:5 heeft voorbereid. We zijn broeders en zusters onder één Vader. Hechte relaties, zorg, steun en liefde zijn de speciale eigenschappen van deze familie.

c) *Gods Tempel (v. 20-22)*

Paulus gebruikt nu het beeld van de tempel om onze status te verduidelijken. We zijn de woning van God hier op aarde. Het fundament is de instructie van de apostelen en de profeten.⁵ De hoeksteen (Christus) is van cruciaal belang. Het is essentieel voor het fundament. Het houdt het gebouw standvastig en houdt het in lijn. Als een gebouw dat afhankelijk is van haar de hoeksteen voor samenhang and ontwikkeling. Zo is ook de kerk afhankelijk van Christus voor eenheid en groei. Hij is leeft in ons individueel en als een gemeenschap.

CONCLUSIE

In dit gedeelte hebben we de verzoening in Christus bestudeerd. Paulus spreekt hier over een verticale en horizontale verzoening. Verzoening tussen God en mens en verzoening tussen mens en mens. De verzoening geeft ons een status in Gods koninkrijk, familie en tempel.

⁵ Apostelen en profeten kan hier verwijzen naar de oud testamentische profeten en nieuw testamentische apostelen. Maar ook naar de nieuwe testamentische apostelen en nieuw testamentische profeten. Deze interpretatie is gebaseerd op de volgorde van de benamingen.